

РЕШЕНИЕ

№ 36742

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5023** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалбата на „АЛАДИН ФУУДС“ ООД, ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник адв. Л. Б. против решение № 1338/08.04.2025 г., постановено по нахд № 14473/2024 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено неправилно прилагане на материалния закон. Конкретно се посочва, че описанието на нарушението в наказателното постановление е непълно поради липса на констатация за обективен елемент от състава на нарушението, а именно: дали фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, което противоречи на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Твърди се неправилно прилагане на санкционната правна норма, доколкото липсват констатации, че установената парична разлика представлява неотразени приходи от продажби. В тази връзка се посочва и, че разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС съдържа две изречения, които предвиждат различни санкции за различни нарушения, като в наказателното постановление липсва посочване на конкретното изречение от нарушената разпоредба. Като порок във формата на наказателното постановление се изтъква и липсата на посочване на датата на извършване на нарушението. Твърди се, че изводите на наказващия орган, че установената разлика в касовата наличност е в резултат на невъвеждане на суми е само предположение, за което не са събрани доказателства. Не на последно място се обосновават съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на обжалваното решение и

произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Заявява искане за присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът по касация - Началникът на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, Централно управление на Национална агенция за приходите чрез процесуалния си представител, в депозирано писмено становище оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №769047-F753077/09.05.2024 г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на „АЛАДИН ФУУДС“ ООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.20226 г. на МФ във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 23.01.2024 г., в 11:30 часа, е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС - заведение за бързо хранене „А. Ф. К. поляна“, находящ се в [населено място] на ъгъла на булеварди „Възкресение“ и „В.“, стопанисван от „АЛАДИН ФУУДС“ ООД. Направена е констатация за това, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно дневен финансов отчет /ДФО/ „Х“ № 0007590 от 23.01.20204 г. е в размер на 98.90 лева, а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 206.70 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства от 23.01.2024 г. Доколкото ФУ модел “Datecs FP-2000” с ИН на ФУ DT 793666 и ИН на ФП № 02793666 притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми и установената от проверяващите промяна в касовата наличност е в размер на 206.70 лева, установено е въвеждане на пари в касата, което не е отразено на ФУ в момента на извършването, както и не е вписано в касовата книга на обекта. Констатациите от проверката са посочени в протокол за извършена проверка № 0477854 от 23.01.2024 г.

На 25.01.2024 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № F753077 от същата дата на „АЛАДИН ФУУДС“ ООД за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, в присъствието на С. С. и К. И. - свидетели по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Същият е предявен за запознаване на А. Т., гл.счетоводител, която го е

подписала без възражения.

Въз основа на акта е издадено наказателното постановление -предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изрично е обосновал извода си, че не са налице нарушения относно законовите изисквания за съдържанието на АУАН и наказателното постановление. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност. Обосновал е мотиви по наведеното в жалбата възражение за липсата на основания за прилагане на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. Предложената аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно ди ги преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на Софийския районен съд е в съответствие с вече трайно формираната практика на Административен съд София- град по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

Нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., задължава търговеца извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Целта е да се създадат условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект, поради което независимо от причината, всяко движение на парите по касата, следва да се отрази. Без правно значение за фактическия състав на осъщественото нарушение е дали се касае за грешка, пропуск, както и какъв е размерът на средствата, които са били въведени в касата, извън случаите на продажба, но не са били регистрирани на фискалното устройство.

В конкретния случай по безспорен начин е установено, че към момента на проверката в касата на търговски обект има 206.70 лева, а отчетената касова наличност по ФУ е в размер на 98.90 лева. Разликата в размер на 107.80 лева, представляваща промяна на касовата наличност, не е регистрирана във ФУ чрез операцията „служебно въведена“ сума, въпреки че устройството разполага с такава функция. Въпреки че нарушенията на разпоредбите на Наредба № Н-18/13.12.2006г. се санкционират по реда на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, при липса на изрична обосновка в наказателното постановление, че нарушението е довело до неотразяване на приходи, органът правилно е приложил санкционната норма на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС към която препраща чл. 185, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС.

Споделят се изводите на Софийския районен съд за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на

деянието по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., то следва да се отнесе към така наречените “нарушения на просто извършване”, “формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние - неизпълнение на правното задължение. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, осигуряващи спазване на данъчната дисциплина и охраняване интересите на фиска, чрез своевременното и вярно регистриране и отчитане на всички продажби, представляващи основание за възникване на публични държавни вземания.

В конкретния случай, извършеното деяние е застрашило обществените отношения, които са предмет на защита от ЗДДС, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Не може да се обоснове по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. То се отличава с достатъчен интензитет, за да се санкционира, а не да се освободи касатора от реализиране на административнонаказателна отговорност. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността обстоятелства, навежда на извода, че не са налице приемливи аргументи за квалифициране на деянието като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН във връзка § 1, т.4 от ДР на ЗАНН (в т.см. е задължителното за съдилищата Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по дело № 1/2007 г. на ВКС на РБ). Ефективното изпълнение на преследваните от законодателя легитимни цели, инкорпорирани в генералната и специалната превенция при този вид юридическа отговорност биха могли да се постигнат посредством налагане на санкция в минимален размер. Ето защо, наказването на нарушителя с 1 000 лева е пропорционално на целта по чл. 12 от ЗАНН. За да се приеме едно деяние за маловажен случай, трябва да са налице данни за определени обстоятелства свързани с характера и начина на извършването му, които да водят до извод, че обществената му опасност е незначителна или въобще липсва. По преписката такива доказателства няма, а тежестта да ги посочи и представи е на „Аладин Фуудс“ ООД. Напротив, нарушението е типично от този вид, поради което Софийския районен съд правилно е приел, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 и 5 от ЗАНН на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 130 лв., съгласно чл. 27е от НЗПП във връзка с чл. 37 от ЗПП, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1338/08.04.2025 г., постановено по нахд № 14473/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „АЛАДИН ФУУДС“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите разноски по делото в размер на 130 (сто и тридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: